Lietas Nr. /lietas numurs/
Lietas arhīva Nr. /lietas arhīva numurs/

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 3.jūnijā

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese V.Puškundze

ar sekretāri uzvārds un sekretāru /uzvārds/

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

Rīgas rajona tiesā 2013.gada 18.oktobrī sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ administrators cēla maza apmēra prasību pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā pie apstākļiem, kas pamato prasību norādīts, ka 2005.gada 27.janvārī starp SIA /Nosaukums A/ un /pers. B/ tika noslēgts nekustamā īpašuma /adrese A/ apsaimniekošanas līgums Nr. /numurs/. 2010.gada 10.februārī apsaimniekotājs nosūtīja /pers. B/ rēķinu par saņemtajiem pakalpojumiem. Kopā apmaksa bija jāveic Ls 553,24 apmērā.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai pamatparādu Ls 553,24.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587.pantu un Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu.

Prasības pieteikumā prasītājas pārstāvis norādījis, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma $250.^{2\,1}$ panta noteikumiem atbildētājam 2013.gada 25.oktobrī tika nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojumu veidlapa, ar lūgumu 30 dienu laikā no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas iesniegt tiesā rakstveida paskaidrojumus. Tāpat atbildētājam tika izskaidrots, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī par to, ka atbildētājs var lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē (lietas 11.lapa).

2014.gada 4.novembrī tiesā saņemts atbildētāja iesniegums, kurā norāda, ka saņēmis dokumentus, kas nav noformēti atbilstoši MK 2010.gada 28.septembra noteikumiem Nr.916 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība". Tāpat iesniegumā norādīts, ka prasības pieteikumā ir neprecīzi norādīts atbildētāja personas kods. Tāpat atbildētājs šajā iesniegumā norāda, ka neatzīst parāda esamību. Pāris gadus atpakaļ parāda piedziņa tika nodota parāda atgūšanas firmai, vēlāk tika iesniegts pieteikums Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļā. Tāpat iesniegumā atbildētājs norāda, ka minētā parāda summa radās MSIA /Nosaukums A/ kā apsaimniekotāja rīcības rezultātā, pārkāpjot noslēgtā apsaimniekošanas līguma noteikumus. 2007.gada jūlijā neatbilstoši apsaimniekošanas līgumam tika paaugstināta maksa par pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumiem. Paaugstināto maksu nemaksāja lielākā iedzīvotāju daļa.

2014.gada 20.februārī tiesā saņemts precizēts prasības pieteikums.

Saskaņā ar 2013.gada 27.nobembra tiesneses lēmumu civillieta nozīmēta izskatīšanai tiesas sēdē.

2014.gada 20.februārī tiesas sēdē prasītājas pārstāve /pers. E/, kura darbojas uz izdotās pilnvaras pamata, prasību uzturēja pilnā apmērā, tiesas sēdē nolasīja rakstveida paskaidrojumus, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 166.panta noteikumiem, tika pievienoti lietas materiāliem. Prasītājas pārstāve paskaidroja, ka 2013.gada 1.februārī prasītājas administrators nosūtīja atbildētājam brīdinājumu par parāda samaksu, uz minēto brīdinājumu atbildētājs savus iebildumus nav sniedzis un nav veicis parāda samaksu. Saskaņā ar Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas lēmumu tiesvedība prasītāja pieteikumā pret atbildētāju par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā tika izbeigta, jo atbildētājs norādīja, ka saistību neatzīst. Uzskata, ka atbildētājam nav attaisnojoši apstākļi apsaimniekošanas līguma nepildīšanai. Norāda, ka lietā nav pierādījumi, ka atbildētājs būtu apstrīdējis noslēgtā līguma tiesīgumu, vai ka prasītājs nebūtu izpildījis uzņemtās saistības. Uzskata, ka prasība ir pierādīta līdz ar to apmierināma. Vienlaicīgi norādīja, ka vairākas administratora prasības daudzdzīvokļu mājā, kurā dzīvo atbildētājs, ir apmierinātas, turklāt ar dažiem mājas iedzīvotajiem ir noslēgts izlīgums. Paskaidroja, ka administratora rīcībā nav citu dokumentu, kas pamatotu apsaimniekošanas maksas apmēru, izņemot lietas materiālos esošo rēķinu.

2014.gada 20.februārī tiesas sēdē atbildētājs prasību neatzina, paskaidroja, ka prasītājs, kā apsaimniekotājs vienpusēji, kopš 2007.gada ir paaugstinājis apsaimniekošanas maksu, pieļauj, ka lietas materiālos rēķinā iekļautā summa ir apsaimniekošanas

maksas starpība, jo regulāri veicis rēķinu apmaksu atbilstoši pušu noslēgtajam līgumam. Konkrēti nesaprot, kā šī prasības summa veidojas un par kādu laika periodu ir izveidojusies. Tāpat atbildētājs vairākkārt ir vērsies, gan rakstiski, gan mutiski pie apsaimniekotāja par rēķinos iekļautajām summām, bet atbildi nesaņēma. Tāpat atbildētājs norāda, ka rēķinos norādītās pozīcijās ir redzamas matemātiskas neprecizitātes, kuras apsaimniekotājs nevēlējās izskaidrot. Tāpat paskaidroja, ka apsaimniekotājs nevarēja vienpusēji paaugstināt apsaimniekošanas maksu bez pamatojuma, arī dzīvokļu īpašnieki nekādu lēmumu nav pieņēmuši un piekrituši apsaimniekošanas maksas paaugstināšanai. Lūdza prasību noraidīt.

2014.gada 3.aprīlī atbildētājs tiesā iesniedza pretprasību, kas saskaņā ar 2014.gada 8.aprīļa tiesneses pieņemto lēmumu tika atteikta pieņemt.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību uzturēja, kā arī uzturēja iepriekšējā tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus. Papildus noradīja, ka atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus saviem iebildumiem, uzskata, ka atbildētājam nebija tiesiska pamata rēķinos iekļautās pozīcijas svītrot āra un samaksu veikt tikai daļēji vai dažas pozīcijas nemaksāt nemaz.

Tiesas sēdē atbildētājs prasību neatzina, uzturēja iepriekšējā tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus. Lūdza prasību noraidīt.

MOTĪVU DAĻA

Noklausījusies prasītājas pārstāves un atbildētāja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Ar lietas materiāliem pievienoto Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2010.gada 2.augusta lēmumu pierādīts SIA /Nosaukums A/ maksātnespējas pasludināšanas fakts. No minētā lēmuma redzams, ka par SIA /Nosaukums A/ administratoru iecelts /pers. G/.

Lietas izskatīšanas gaitā konstatēts, ka lietā nepastāv strīds, starp SIA /Nosaukums A/ kā apsaimniekotāju, un /pers. B/, dzīvokļa Nr.55, kas atrodas /adrese/, kā dzīvokļa īpašnieku, 2005.gada 27.janvārī noslēgts nekustamā īpašuma /adrese A/, apsaimniekošanas līgums Nr./numurs/(lietas 7.lapa).

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja parāda summu Ls 553,24 apmērā, pamatojoties uz prasītājas 2010.gada 10.februārī izrakstīto rēķinu Nr./numurs/ par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem. Prasītājas pārstāve tiesas sēdē nevarēja paskaidrot par kādu laika periodu parāds ir izveidojies un no kā tas sastāv, norādot, ka administratora rīcībā nav citu dokumentu, izņemot lietas materiāliem pievienoto rēķinu par Ls 553,24 samaksu.

Savukārt atbildētājs paskaidroja, ka nesaprot parāda veidojošās pozīcijas, kā arī nav saprotams par kādu laika periodu tas ir izveidojies. Tāpat paskaidroja, ka kopš 2007.gada jūlija apsaimniekotājs ir vienpusēji paaugstinājis apsaimniekošanas maksu no Ls 0,25 par kv.m. uz Ls 0,36 par kv.m. Pieļauj, ka šī apstākļa dēļ rēķinā parādās šī parāda summa, jo apsaimniekošanas maksu ir veicis atbilstoši līgumā pielīgtajai apsaimniekošanas maksai, nevis kā apsaimniekotājs norādījis rēķinos. Savu iebildumu pamatošanai atbildētājs pievienojis lietas materiāliem rēķinus, izrakstītus par laika periodu no 2007.gada 9.jūlija līdz 2010.gada februārim, kā arī bankas konta pārskatus, par minēto rēķinu daļēju samaksu (lietas 29.-30., 33.-67.lapas). Tāpat atbildētājs neatzina parāda summu, jo uzskata, ka prasītāja kā apsaimniekotāja paviršī pildīja mājas apsaimniekošanas funkcijas, izrakstīja rēķinus par nekvalitatīvajiem sniegtajiem pakalpojumiem, piemēram, par atkritumu izvešanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.pantu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civillikuma 97.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumu pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtajiem novērojumiem.

Lietas izskatīšanas gaitā nepastāv strīds, ka atbildētājam kā dzīvokļa īpašniekam bija pienākums ik mēnesi veikt samaksu par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem un apsaimniekošanu. Atbildētājs neatzīst prasību, jo uzskata, ka prasītāja vienpusējā kārtā, bez jebkāda pamata, kopš 2010.gada jūlija paaugstināja apsaimniekošanas maksu, kas ir pretēji pušu noslēgtajam apsaimniekošanas līgumam.

Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa noteic, ka pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Tiesa uzskata, ka vērtējot prasītājas prasības pamatotību ir ņemami vērā apsaimniekošanas līguma noteikumi. Nekustamā īpašuma /adrese A/, apsaimniekošanas līguma 2.8.punktā noteikts, ka maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu ir Ls 0,25 par viena dzīvokļa kvadrātmetru.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve atsaucās uz minētā līguma 2.8.punktā norādīto, ka pārvaldniekam ir tiesības reizi gadā paaugstināt maksu par nekustamā īpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, balstoties uz LR Statistikas pārvaldes oficiālā patēriņa cenu pārmaiņām pret iepriekšējo gadu. Paskaidroja, ka iespējams šī noteikuma dēļ apsaimniekotājs kopš 2010.gada jūlija ir paaugstinājis apsaimniekošanas maksu.

Tiesa atzīst, ka prasītāja iesniegtais rēķins pats par sevi nav atzīstams par pierādījumu parāda summas apmēram, ņemot vērā to, ka atbildētājs to nav atzinis. Atbildētājs paskaidroja, ka apsaimniekotājs likumā noteiktajā kārtībā nekādā veidā nebija informējis dzīvokļu īpašniekus par plānoto apsaimniekošanas maksas palielinājumu, tāpat mājas iedzīvotājiem nebija zināms un izskaidrots minētās maksas apmēra palielināšanas pamatojums. Prasītāja nav iesniegusi lietā pierādījumus, kas apliecinātu pretējo.

No lietas materiāliem pievienotajiem rēķiniem un tajos veiktajiem atbildētāja uzrakstiem redzams, ka atbildētājs vairākkārt ir vērsies pie prasītājas ar lūgumu izskaidrot apsaimniekošanas maksas paaugstināšanas pamatojumu. Kā paskaidroja tiesas sēdē atbildētājs, atbilde netika saņemta.

Tiesa atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi, ka laika periodā no 2010.gada jūlija prasītājai bija tiesisks pamats paaugstināt apsaimniekošanas maksu un atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu"12.panta nosacījumiem atbildētājam bija jāveic apsaimniekošanas maksa lielākā, nekā pušu pielīgtajā apsaimniekošanas līgumā, apmērā.

Tāpat tiesa uzskata par pamatotu atbildētāja norādīto, ka rēķinos ir redzamas neprecizitātes aprēķinos. Minētais apstiprinās ar lietas materiāliem pievienotajiem rēķinu kopijām (36.-67.lapas)

Tāpat no lietas materiāliem ir redzams, ka atbildētājs 2008.gada janvārī ir izteicis pretenzijas prasītājai par nekvalitatīvu sniegto pakalpojumu, kas saistīts ar atkritumu izvešanu.

Lietas materiālos nav pierādījumu, ka prasītāja uz pretenzijām ir reaģējusi un pārbaudījusi tās pamatotību.

Tiesa atzīst, ka minētais fakts nepierāda prasītājas kā dzīvojamās mājas apsaimniekotājas pienācīgu savu līgumsaistību izpildi.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka rēķins par pakalpojumu sniegšanu pats par sevi nekalpo par pierādījumu apstāklim, ka prasītāja sniegusi, savukārt atbildētājs saņēmis pakalpojumus tādā apjomā, kādā tie ir norādīti rēķinā.

Tiesa ņem vērā tiesību doktrīnā pausto viedokli, ka pierādīšanas pienākuma sadales pamatā ir princips – ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat (jāpierāda, perādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, nevis tam, kurš noliedz). Tādējādi onus probandi vispirms gulstas uz prasītāju, kurš griežas tiesā ar lūgumu aizsargāt aizskartās tiesības. Līdz brīdim, kamēr prasītājs nav pierādījis (savu prasījumu pamatotību), atbildētājam nekas nav jāpierāda, viņš prasību var noliegt (neatzīt) bez jebkādiem pierādījumiem (A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. TNA, 2003, lpp.72.).

Ņemot vērā minētos apstākļus, prasības pieteikumā norādīto, pušu paskaidrojumus kopsakarā ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi savas prasības pamatotību, līdz ar to prasība, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, kā nepierādīta ir noraidāma pilnā apmērā.

Ņemot vērā to, ka prasība ir noraidīta, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta ceturto daļu, tiesas izdevumus uzņemas valsts.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta ceturto daļu, 43.panta pirmās daļas 10.punktu., 96., 97., 193., 195., 204. ^{1}, 250.^{25}-250.^{27} panta, tiesa

nosprieda :

maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par naudas piedziņu – noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2014.gada 13.jūnijs.

Tiesnese V.Puškundze